

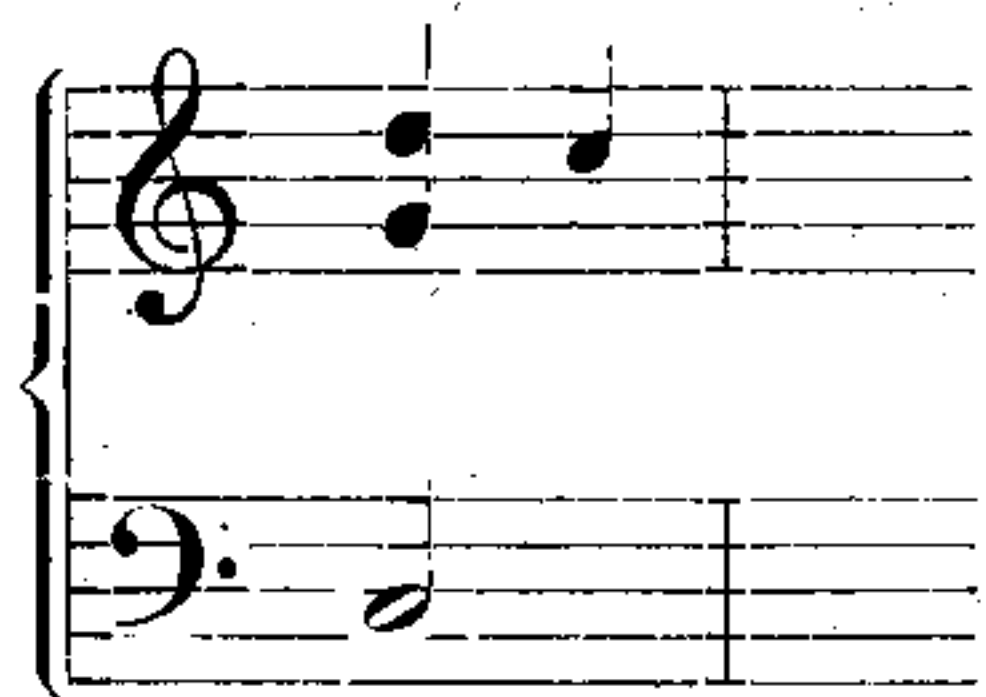
Třetí hudec byl též vržen z tonu *A* na ton *e* v třetím taktu.

Následek tohoto harmonického hustění každého hudece o své moci jest, že hustí mnohdy nápěv stejným způsobem; neví hudec o hudci jakým způsobem právě v tom okamžiku chce v souzvuku postoupiti.

Častou a dlouhou souhrou čistily se znenáhla i spoje harmonické, a nechybí nám, jak zřejmo z příkladů, ani theoreticky vzorových spojů.

Jediná Starosvětská o pěti písních dostačuje pro doklady o všech možných souzvucích ve všech uvyklých tvarech, o všech spojích a těchto spojů osnovách jak kolébavých tak dovozovacích. Záslouhou gajd jest vývoj mnohých souzvuků.

Tak na př. zhušťují gajdy trojzvuk pátého stupně na nonový souzvuk

a na prvním stupni dávají jak undecimový tak terdecimový souzvuk.

Hukem trpí sice obzvláště jasnost dovozovacích osnov souzvukových; modulační život písní mizí a nastupuje hustá ztrnulost. Veselé, bzučivé »muchy« gajd aspoň doplnily osnovy souzvukové o t. zv. vztažné souzvuky a o prodlevu.

Vytýkati zvláště příklady harmonické stránky lidové hudby, znamenalo by, obsáhlou nauku o souzvucích a jejich spojích znovu-psáti.

Struny houslí, basy, cymbálu laděny jsou čistou kvintou; v gajdách vyznívá hukem a jedinkou též kvinta. Následek toho jest, že ve tvarech souzvukových lidové hudby není nijakých zvláštností.

Jelikož nápěv, jeho modulace, vedl hudece ve sdružené hře, tož samostatnost a svéráznost spatřovati lze v osnovách spojů harmonických. Stavím z nich do popředí t. zv. bezprostřední spoj tonin.

Vyniká tato osnova obzvláště v »moravské modulaci«.

Šťastné náhodě mohu děkovati, že jsem slyšel od Veleckých hudců hráti píseň toho typu »Keby som umrela«.

Začala toninou *F* tvrdou; přesmykla se bleskem po trojzvuku *c-e-g* na toninu tvrdou *F*. Hudci svezli se po lkavém ej, ej, unisonem a obrátili